

ZIELEHERDER KEERT ZICH FEL TEGEN MAGNETISEURS

TALRIJK ZIJN VAN GODSDIENSTIGE zijde de waarschuwingen tegen het optreden van magnetiseurs, helderzienden en niet te vergeten de gebedsgenezers. Zo bereikte ons de tekst van een voor radio Luxemburg door Wim Malgo uitgesproken rede, waaruit wij de zinsnede lichten: „Hoe vaak heb ik al in de zielzorg vastgesteld, dat mensen, die occult behept zijn niet eens meer de naam van Jezus kunnen uitspreken?” En verder: „Gelovigen, ja zelfs verkondigers van het evangelie gaan naar twijfelachtige tovenaars, die zichzelf de naam van „natuurarts” gegeven hebben. Hier hebt u de diepste oorzaak, waarom u niet kunt geloven.....”

Van hooggeachte zijde ontvingen wij voorts een beknopte brochure „Is magnetisme van God of van de duivel?” waarin de schrijver, Sjaak Roose, o.a. zegt: „Niet genoeg kan er op gehamerd worden, dat alle magnetisme van de duivel is!” En verder op over occultisme, spiritisme, wichelroedelingen, helderzienden, etc.: „Er zijn er, die zich onder een wetenschappelijk mom verbergen, anderen onder een godsdienstige schijn! Zelfs predikanten, pastoors, zendelingen en artsen begeven zich op dit gebied, dat door God aan de mens verboden is”. De brochure is een uitgave van Stichting Beukestein te Driebergen.

Houding van Christen DS. GLASHOUWER, HERVORMD predikant te Driebergen, heeft onlangs in de Grote Kerk in Den Haag, aldus ontlenen wij aan „De Rotterdammer”, gesproken over het onderwerp „Hoe moet een christen staan tegenover magnetiseurs, spiritisten en andere genezers?” In een tweede dienst sprak hij over „Jezus Christus bevrijdt demonisch gebonden en geneest zieken.”

In zijn predikingen ageert ds. Glashouwer fel tegen spiritisten, magnetiseurs, paragnosten, astrologen, christian science, tegen de antroposofie van Rudolf Steiner, psychometrie. Tevens vraagt ds. Glashouwer zich af: Staat elke gebedsgenezer in dienst van Christus?

Zijn waarschuwing baseert hij op Handelingen 8 : 4-25, het verhaal over tovenaars Simon, die evenals Philippus, genezende kracht bezit, doch zijn kracht komt van satan en kan de mens daardoor geen innerlijke rust geven.

Baat het niet . . .

DS. GLASHOUWER zegt: Velen in de kerk staan vriendelijk tegenover dit soort genezers. Zij menen: baat hun hulp niet, zij schaadt ook niet. Dat is echter niet zo. Ik heb vele gevallen

meegemaakt, waarin een patiënt na behandeling door een magnetiseur of na een bezoek aan een waarzegger of spiritist onrustig werd en in innerlijke onvrede met zichzelf en met de kerk kwam. Deze patiënt kwam in de macht van een kwade geest, die van magnetiseurs en anderen gebruik maakt.

Zij zijn van de duivel, zegt de predikant, die waarschuwt tegen de ontkenning van het bestaan van satan. Gelooft men niet in de duivel, dan gelooft men ook niet in God.

Als voorbeeld van wat helderziendheid voor schade kan aanrichten noemt ds. Glashouwer het geval van een zijner collega's, die helderziend was en meende, dat hij hiermee zijn gemeentelieden van dienst zou kunnen zijn. In de praktijk groeide zijn gave meer en meer, totdat hij angstig werd en zei: het is geen gave, het is een gebrek. Ik zie teveel van de andere wereld en dat is vreselijk.

Een ander man, die helderziend was, drukte zijn ervaringen zo uit: Op een moment krijg je twee geesten, die met elkaar samenspelen, waardoor je jezelf niet meer kunt zijn en dan neemt de angst je te pakken. Het einde is, dat je in een onverbreekbaar isolement leeft. Ds. Glashouwer zegt hiervan: De bedoeling van de duivel is deze angst

te doen groeien en dat doet hij door middel van magnetiseurs en dergelijke mensen.

Hoe kan men zich tegen deze mensen beveiligen? De predikant geeft de raad: Zorg dat gij Jezus' overwinning op de duivel meedeelt, want dan krijgt ge het schild van het geloof.

Op de vraag, hoe demonisch gebonden bevrijd kunnen worden, antwoordt de predikant, dat de enige oplossing is een open oog te hebben voor het occultisme, het belijden van schuld als men ermee in aanraking is geweest en het ontsluiten van het hart voor Christus.

Echt onschuldig?

„ECHTE ONSCHULDIGE GE-NEESMIDDELEN bestaan niet. Zelfs het eenvoudigste pijnstillende tabletje kan ernstige reacties teweeg brengen. Het is wel duidelijk geworden, dat zelfs een jarenlang in de handel zijn van een geneesmiddel, waarover niets kwaads is gemeld, geen garantie geeft dat dit middel veilig is.”

Tot deze uitspraak kwam dr. F. A. Nelemans uit Den Haag, hoofd afdeling klinisch geneesmiddelenonderzoek TNO op de jaarbijeenkoms van de drogistenbond ANDB te Bilthoven.

Hij noemde het voor de hand liggend dat alle maatregelen, die erop zijn de distributie van geneesmiddelen buiten de apotheek om tot de drogist te beperken, moeten worden toegejuicht en bevorderd. Dr. Nelemans, lid van het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen en van de Geneesmiddelencommissie sprak de hoop uit, dat de overheid zich zo spoedig mogelijk bewust wordt van de geheel eigen taak van de drogist in de geneesmiddelenvoorziening en uitte de wens, dat zij de adequate maatregelen, die haar ter beschikking staan, zal nemen.

Naar de mening van dr. Nelemans is het onjuist om zogenaamde „vrije” geneesmiddelen in ons land door iedereen te koop te laten aanbieden. Dr. Nelemans bestreed de stelling dat de drogist minder gewetensvol en gemakkelijker deze vrije geneesmiddelen zou afleveren dan de apotheeker.

Dr. SAMUELS schreef een boekje

DE AMSTERDAMSE „KANKER-GENEZER” dr. J. Samuels is opnieuw in de openbaarheid getreden met een verdediging van zijn methode om gezwollen te behandelen met kortegolfstralen. Bij de uitgeversmaatschappij N.V. v/h Buijten en Schipperheijn te Amsterdam is, zo schrijft de Haagsche Courant, een boekje van hem verschenen, getiteld: Baanbrekende ontdekkingen in de Geneeskunde.

Op de titel alleen afgaande zou men vermoeden met een boek te doen te hebben, waarin het werk van grote ontdekkers op medisch gebied wordt beschreven. De enige over wie het gaat is echter de auteur zelf, van wie de uitgever in een advertentie in het Nieuwsblad voor de Boekhandel getuigt: „De ontdekkingen van de auteur zijn van groot belang voor de mensheid”, en: „Hij vond de tot dusverre onbekende oorzaak van de talrijke ziekten der inwendige organen en tevens een doeltreffende causale therapie en causale prophylaxis dezer aandoeningen”. Dr. Samuels, wiens werk enkele malen door medische deskundigen is onderzocht, is omstreeks 1949 door de Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst als lid geschrapt; later is hem ook het recht de geneeskunst uit te oefenen ontnomen. Van de therapie werd in een rapport van de voorzitter van de Gezondheidsraad, dr. J. J. Brutel de la Rivière, destijds gezegd, dat op geen enkele wijze was aangetoond dat zij enige gunstige invloed had.

Niettemin achtte de uitgeversmaatschappij v/h Buijten en Schipperheijn het verantwoord, Samuels' boekje over zijn therapie uit te geven. De heer A. Sneep, directeur van deze maatschappij, zei desgevraagd, dat alleen het ongemakkelijke karakter van de auteur en de daaruit voortvloeiende faits et gestes niet verteerbaar waren, doch dat over de therapie daarmee nog niets was gezegd. Nooit is aangetoond, dat de therapie niet juist is, aldus de heer Sneep, die zeide in zijn eigen naaste omgeving goede resultaten van de toepassing ervan gezien te hebben. De veronderstelling, dat hij als leek op medisch terrein er met dit boekje „ingetrapt” was wees hij van de hand. „Ik vond het gewoon nodig, op Samuels werk op deze wijze de aandacht te vestigen. We hebben in dit land persvrijheid”.

Duistere kunsten tegen de reuma

*Heb je pijn in je benen
heb je reumatiek
ga naar Sequa henen
hij geneest je met muziek.*

DIT STRAATLIEDJE ZONG men eens naar aanleiding van het optreden van de welhaast legendarische kwakzalver Sequa. Hij behandelde zijn patiënten voor een volle zaal met muziek en zijn „beroemde” olie. Na de oliebehandeling vertoonden de reumalijders zich huppelend en springend aan het publiek. Deze „show” ging gepaard met een hels kabaal.

Sequa vertelde er echter niet bij dat dit was om de kreten van pijn te camoufleren. De volgende dag waren de acteurs weer even stijf als voorheen. Hun spit of ischias, kwelde hen echter nog heviger. Een mooier werkterrein om zijn duistere kunsten uit te oefenen dan de reuma, kan de „genezer” zich nauwelijks wensen. Het feit dat zelfs artsen bepaalde vormen van deze ziekte geen halt kunnen toe-

Ondergoed geneest niet

ZIJ DIE MEER of minder aan reumatische pijnen lijden zien vaak met enige zorg de komst van de winter tegemoet. Hun pijnen willen soms door kou en vochtigheid toenemen. Het ligt dus voor de hand, dat zij belangstelling zullen hebben voor een reclamefolder, waarin „anti-reumatiek ondergoed” wordt aangeprezen. Het in dit vouwblad aangeduide „vibrostatic” ondergoed wordt „de belangrijkste vinding op weefselgebied in de laatste 500 jaar” genoemd. Een soort wondergoed dus, dat bovendien dertig percent warmer dan wol zou zijn.

Een onderzoek toonde aan, aldus het Reuma Bulletin, dat dit weefsel dezelfde grondstof bevat als bijv. dralon, orlon en dergelijke weefsels. Dit materiaal is warm, neemt weinig vocht op en knettert soms bij het uittrekken, eigenschappen overigens die zich bij talrijke synthetische stoffen voordoen. Bijzondere — laat staan genezende — eigenschappen bezit dit materiaal echter niet.

roepen of genezen, werkt de handel in aardstralenkastjes, pijnstillend ondergoed (f 180,— voor in werkelijkheid gewoon nylon spul) amuletten en pijnstillende zalfjes (b.v. fijn gemalen mieren) voor de reuma (ook goed voor hart-, long- en nieraandoeningen!) in de hand.

De rheumatoloog in het Heerlense ziekenhuis zei tegen het Limburgs Dagblad over deze wijze van genezen: „’t Is kwakzalverij, ze berust op zelfsuggestie. Echte zieken kunnen er niet door verholpen worden”. ’n Limburgse aanemer vertelde: „Wat ik afgelopen heb naar die zogenaamde genezers, is onvoorstelbaar. Eerst naar een dorpje

WAT DENKT U VAN EEN PORTIE FIJN GEMALEN MIEREN?

in het zuiden, waar iemand woonde die door te bidden mij van mijn kwaal zou af kunnen helpen. Na de gebedsbehandeling moest ik thuis met een paar hete kruiken onderzeil. Ik verbrandte me bijna maar de reuma bleef.

Toen maar naar een genezer in Maastricht. Hij nam een voorwerp dat ik altijd bij me had in zijn handen. Meteen daarop wist hij wat ik mankeerde. De drie flesjes medicijn die ik mee kreeg, tegen flinke betaling uiteraard, hadden ongetwijfeld een uitwerking: buikloop. De reuma bleef. Daarna kocht ik vier metalen plaatjes die als je ze over elkaar wreef, stralen tegen de reuma zouden uitzenden.

Ook heb ik maanden en maanden om mijn nek gelopen met een buisje kwik. ’t Hielp niet. Niets van wat ik ook maar geprobeerd heb hielp, behalve dan de behandeling van de specialist die ik daar na kreeg. Als iemand mij nu iets vertelt over kwakzalvers, dan zal ik ze hoogstens uitlachen. Ik zou zeggen: mensen ga rustig naar een specialist. Geef je goeie geld niet uit aan twijfelachtige en nutteloze praktijken”.